

Dagbog 22

For perioden
1. maj 2004 til 31. december 2004
inkl. turen til Tjekket

Forord

Denne dagbog er min toogtyvende dagbog der beskriver dagligdagen, turen til Tjekkiet samt min 40 års fødselsdag.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2004	Konfirmationer i lange baner
2004	Forberedelse til min 40 års fødselsdag
2004	Min fødselsdag
2004	Projekt Odin startes i Bygteq
2004	Turen til Tjekkiet
2004	River hækken op
2004	Jesper fødselsdag
2004	Køber 2 nye Skodaer

Dagbog for perioden 1. maj 2004 – 31. december 2004

Dagen efter hjemkomst var der dømt "store vaskedag". Alt skulle vaskes. Jesper og Casper ville gerne i henholdsvis børnehave og skole. De havde så meget der skulle fortælles.

I store træk brugte vi resten af ugen til at komme "ovenpå" igen. Denne gang havde vi alle jetlag, og var meget trætte.

Om lørdagen var vi hjemme ved mor og far til mors fødselsdag. Hele familien var samlet og vi havde som sædvanlig en hyggelig dag.

Om søndagen skulle vi til Seya's "non konfirmation". Han var ikke blevet døbt men havde valgt at følge konfirmationsundervisningen – dog uden at blive konfirmeret. Vi havde en rigtig god dag med masser af mad og drikke.

I den efterfølgende uge afhentede Atchara billederne, hvilket jeg var meget spændt på. Pris ca. 1.300,- Kr. Men pynt med det. Billederne var kanon gode og det var det vi selvfølgelig også havde håbet på. Nu skulle de bare hurtigst muligt sættes i album, så vi kunne undgå alt for mange "fedtede fingre".

Freddag den 7. maj skulle vi til Rebeccas konfirmation som skulle holdes på Årø Sund Badehotel. Her var også Annette og Peter med, så vi havde en dejlig snak sammen. Kort tid efter kaffen kørte vi hjem til mor og far hvor Casper og Jesper opholdt sig. Dem havde vi afleveret om morgenen.

Allerede om søndagen skulle vi på den igen. Vi skulle til barnedåb i Ølgod. Piet og Niels Jørgens dreng Nicolaj skulle døbes, og vi var inviteret med i kirken. Vejret var med os og vi havde en dejlig eftermiddag.

I de efterfølgende uger var jeg meget i tvivl om jeg skulle tage imod tilbuddet om fri bil indtil jeg hørte betingelserne, som dog først kom på bordet meget sent. En "fri bil" skulle være total omkostningsneutral for firmaet hvilket ville betyde at jeg skulle gå 2.700,- kr. ned i løn, hver måned beskattes at 4.900,- og at jeg ville miste mit kørselsfradrag.

Samtidig beholdt firmaet sig retten til at opkræve ekstra, hvis jeg kørte flere privat kilometre end opgivet. Alt i alt en lorteløsning, som jeg pænt takkede nej til.

Tirsdag aften den 11. maj havde jeg kompagnichefen og delingsføreren med til Oksbøl hvor vi ville ned og hilse på vores folk, som var "udlånt" til en stor øvelse. Det var en hyggelig aften, hvor jeg fik "lederne" endnu bedre at kende og samtidig fik hilst på vores nye infanterikompagnichef.

Lørdag den 15. maj havde jeg meldt mig til en gruppeøvelse sammen med gruppe 1. Jeg ville gerne se og opleve dem i funktion og samtidig begynde at indsnuse "gamle teknikker". Alt i alt var dagen lidt af en skuffelse.

Vi startede med at komme for sent af sted fra Skjern grundet ventetid på dem der ikke "kendte uret". I Finderup hvor øvelsen skulle være havde vi ca. 3 timers ventetid inden der begyndte at ske noget.

Omkring middag havde vi en lektion om at forcere et vandløb, uden at tøjet blev vådt. En meget udbytterig lektion som patruljen stod for. Og her var noget alle kunne få brug for på et eller andet tidspunkt.

Derefter var der frokost og en meget lang ventetid, som vi tilbragte i et "vandhul", hvor vores lastbil sad fast. Nu skulle lektionen allerede tages i brug. Vi skulle alle forlade lastbilen inden vi kunne blive trukket fri.

Til denne opgave var der en venlig leopard kampvogn der hjalp os op. Lastbilen er siden denne tur blevet kaldet "Das Boat".

Sidst på eftermiddagen havde vi en lektion i rensning af hus og hvor jeg prøvede kræfter i et 3 etagers hus med at skulle styre rensningsholdene og tilmed sikre at alle rum blevet gået igennem.

En meget spændende opgave og som lykkedes fuldt ud.

Efter denne lektion var der aftensmad, hvor jeg valgte at køre hjem – hvilket jeg tidligere havde meddelt. Vi skulle til Sivanats konfirmation dagen efter.

Søndag formiddag skulle vi være i kirke i Varde kl. 11.00. Efter dette gik turen hjem til Bolai og Kim hvor der var frokost.

Der var lavet bordkort og jeg må indrømme at den virkede for påfaldende. Alle thaier skulle selvfølgelig placeres sammen – undtagen os – uvist af hvilken årsag. Vi kom til at sidde ved familien, hvilket var ude mærket. Vi havde en god snak, men jeg tror Atchara kedede sig lidt.

Efter kaffen valgte vi at køre hjem. Vi skulle hjem til Casper og Jesper som blev passet af Gai.

I den efterfølgende periode traf jeg min endelige beslutning med hensyn til mit arbejde. Jeg ønskede ikke jobbet som chef for de kørende konsulenter på tværs af alle produkter. Jeg valgte at trække mig fra posten – med de ulemper det nu måtte medføre. Blandt kollegaerne var der meget stor forundring men også megen stor respekt for min beslutning.

Jeg skulle i en periode hjælpe Minna indtil der var fundet en ny, og ellers fortsætte som "almindelig konsulent" på BFC Systemet.

Sidst i maj var Atchara og jeg til en samtale med psykologen omkring Casper. Vi havde en utrolig god snak hvor jeg tror hun kom meget tæt på de problemstillinger vi står over for. Nogle af de problemer vi var blevet skitseret overfor fra børnehaveklassen var der en helt naturlig forklaring til – hvilket beroligede mig meget.

Efter mødet fortsatte vi til børnehaveklassen hvor jeg havde lovet at vise billeder fra Vietnam og Thailand. Jeg havde lånt projektoren fra arbejdet og lavet en PowerPoint på omkring 130 billeder.

Efter at have vist billederne fortsatte jeg til børnehaven hvor jeg lige fik fjernet en del billeder. Der var simpelthen for mange.

Men alt i alt havde det været godt og spændende, fik jeg tilbagemeldinger på.

Igen i år var der arbejdsaften i børnehaven, hvor der var en del udendørs ting på legepladsen der skulle ordnes. Blandt andet skulle der nyt plankeværk omkring skraldespandene, hvilket jeg sammen med Christian skulle stå for, men først skulle vandruksjebanen op, hvilket vi 2 også stod for.

Vi blev knap færdige med plankeværket den aften, men fik det indhentet lidt senere på måneden.

I Hjemmeværnet havde en lidt større øvelse, som strakte sig fra fredag aften til og med søndag formiddag. Vi havde godt vejr – ja næsten for godt, for om aftenen havde vi mygge krig og jeg tror det er første gang jeg har kunnet tælle til en million milliard myg. Nogle af dem der holdt vagt dækkede til sidst hovedet ind ved at tage gasmaske på, og dermed var der ikke en eneste hud plet at se længere.

Vi bortset fra myggene havde vi en god øvelse hvor vi alle lærte en masse, og så var det faktisk min første øvelse i det nye kompagni.

I juni måned var vi igen til barnedåb – denne gang nede ved Varde og som sædvanligt var vi inviteret med i kirke – ja vores kirkeration var næsten ved at være opbrugt! Men vi havde en dejlig dag, med masser af god mad.

Lige før skole slut var vi med Caspers klasse en tur ude ved Ejstrup søerne, hvor der var arrangeret lidt konkurrence og så skulle vi alle medbringe en lille madkurv – alt i alt en hyggelig aften, hvor børnene var midtpunkt.

I den efterfølgende periode var der fuld knald over feltet. Jeg skulle først til 1 kollegas polterabend, som blev holdt hjemme hos Dorte og Brian i Ikast, og hvor vi havde en pragtfuld aften, derefter lærte Atchara to nye thai udvekslingsstudenter at kende (Wan (dreng) og Duck (pige)), som arbejder på hver deres gård, men hver gang de havde fri, var de ude ved os. Specielt Wan kæmpede med noget hjemve, men Atchara holdt humøret oppe på ham.

Fredag den 18. juni var der igen garagefest, hvilket var en kanon fest og jeg var ikke det mindste i tvivl om at "grusvejsnaboerne" skulle med til min kommende 40 års fødselsdag.

Og netop min egen 40 års fødselsdag begyndte at tage en del af vores tid. Hvad og hvor meget skulle vi holde, hvem skulle med og hvor stort skulle det egentlig være – vi var trods alt lige kommet hjem fra Thailand.

Men det blev til følgende invitation:

Udvidet Grusvejsfest

Kære

Vi har længe snakket om det, men ingen har gjort noget ved det, derfor tager jeg nu initiativ til at gøre noget ved det og indkalder til en udvidet grusvejsfest på Fruerbyvej 25, hvilket betyder at jeg tager lidt familie, naboer, arbejdskolleger og venner også kaldet "bekendte" med til festen – man kan jo hurtigt blive misforstået.

Grusvejsfesten afholdes fredag den 23. juli 2004 kl. 18.30 på adressen Fruerbyvej 25, hvor der til aftenens lille arrangement er opstillet et lille telt (jeg håber I kan lide at komme hinanden ved). Ligesom hos Dronning Daisy har vi regnet med at der ikke er nogen der får brug for toiletbesøg da dette ikke er særlig pæn etikette. Og netop hvad angår etikette så er aftenens påklædning total fri – også selvom det er "bar røv med gummistøvler", men omvendt skal man – så skal man - og dette er der også en løsning på.

Aftenens menu består af 3 retter ukendt thai retter og dertil 1 dansk ret, men jeg er blevet lovet at det er thai mad der spises – hvilket vil sige IKKE særlig stærk, så også de "sarte danske maver" også kan være med.

Når fadølsanlægget er tomt stopper festen, og for de af jer der ønsker at overnatte i Sdr. Felding er der også en løsning på dette, bare i selv medbringer et eller andet til formålet.

Næste morgen er der for dem der har lyst afgang med bus til Herning hvor vi skal til traktortræk. Vi kører ca. kl. 09.30. De største traktorer har omkring 8.000 HK og det larmer som ind i hel.... Denne del af festen er for egen regning og man skal regne med ca. 100,- pr. person i entré + busbillet + drikkevarer. Sidst på dagen går turen tilbage til Sdr. Felding hvor fadølsanlægget forhåbentlig er fyldt igen !!!!!!!!!!!

	Ja	Nej	Antal
Jeg / vi ønsker at deltage	☐	☐	_____
Jeg / vi ønsker overnatning	☐	☐	_____
Jeg / vi medbringer selv telt	☐	☐	_____
Jeg / vi medbringer selv sengetøj	☐	☐	_____
Jeg / vi medbringer selv liggeunderlag	☐	☐	_____
Jeg / vi ønsker at deltage om lørdagen	☐	☐	_____
Jeg / vi bliver lørdag aften	☐	☐	_____

Med venlig hilsen

Atchara og Kaj (96 99 60 45)

SU senest den 10. juli 2004 af hensyn til vores madmor !

Og vi fik inviteret følgende personer:

	Kom	Kom ikke
Mor og far	2	
Britta og Erik		2
Tanja og Richard		2
Ester og Poul Erik	2	
Elma og Almir	2	
Bolai og Kim	2	
Noi og Rune		2
Minna og Leo	2	
Anette og Claus	2	
Anne Louise og Per	1	
Dorte og Brian		2
Jack	1	
Nanna	1	
Niels og Laila	1	
Kirsten og Bjørn	2	
Karen Margrethe og Verner	2	
Anette og Peter	2	
Pia og Erik	2	
Nitaya og Bent	2	
Gai og Mogens		2
Lone og Frederik		2
Helle og Torben	2	
Jytte og Bjarne	2	
HC + Anni	2	
Alice og Bent	2	
Wan og Duck	2	
I alt med os selv	40	

For aftenen havde vi planlagt følgende:

Jeg fik lejet et telt af Sdr. Felding teltudlejning.

Vi havde fået Ning til at lave thaimad samt en ret dansk mad. Musikken skulle være en jukeboks sammen med et karaoke anlæg. Og så ville vi have fadøl. Så nu håbede vi kun på godt vejr til selveste aftenen.

Jeg havde taget ferie fra mandag den 5. juli til mandag den 26. juli. Allerede om onsdagen den 7. juli, fik Atchara en opringning fra ISS, om at hun kunne starte med at arbejde i Skjern – allerede samme dag. Det var en stilling med 21 timer ugentlig og så kunne hun supplere op via fagforeningen. Ikke værst.

Den første dag fulgte jeg Atchara derud og havde en snak med Yvonne, der er tilsynsførende for rengøringsholdene i Skjern.

Det viste sig hurtigt at Atchara var godt tilfreds med den nye arbejdsplads.

Jeg fik i sommerferien styr på den kommende fest, og der var meget der skulle gå op i en højere enhed.

Teltet ankom allerede om søndagen den 18. juli, men det var for tidligt at stille det op. Vi havde fået et lidt større telt end det jeg havde bestilt. Teltet var på 54 m².

Om onsdagen startede jeg med at ligge gulvet.

Efter at gulvet var lagt hjalp Atchara, Casper, Jesper og Dennis med at få stillet skelettet op, hvilket var hurtigt gjort.

Nu skulle jeg bare have presenningerne op, hvilket naboerne havde lovet at hjælpe til med.

Men det "kløede i fingrene" for at få det op, så jeg startede selv så småt at prøve. Det var hårdt, men det lykkedes at få første etape op.

Men så kom Jesper og ville hjælpe, hvilket jeg ikke troede, var til nogen "gavn", men det var lige det der skulle til. I løbet af nul komma fem, havde vi taget på plads, hvilket var en kæmpe tilfredsstillelse. Nu manglede jeg kun siderne.

Om aftenen så det hele ganske fornuftigt ud.

Torsdag formiddag ankom fadøllet, hvilket straks blev sat til – nu var det også på plads. Om aftenen var Ester og Poul Erik lige over på besøg, hvor vi konstaterede at siderne var vendt forkert. Dette havde jeg ikke observeret. Da de var gået startede jeg med at sætte det rigtigt op – dette kunne jeg ikke leve med – det skulle sættes rigtigt op.

Fredag morgen ankom Wan for at hjælpe os. Vi havde en lang dag foran os, men stille og roligt lykkedes det at blive færdige til om aftenen.

Det var kommet til at se rigtig godt ud.

Udenfor i carporten havde vi tænkt på at velkomstdrinken skulle indtages.

Omkring kl. 17.00 ankom musikanlægget, hvilket ikke var for tidligt, men vi fik lynhurtig sat det op og så var det tid til et brusebad. Annette og Peter, Pia og Erik var ankommet, men der var jo kolde fadøl, så de kunne underholde sig selv lidt.

Omkring kl. 18.15 begyndte gæsterne at ankomme og vejret var bare helt perfekt. Det strømmede ind med gaver, men maden manglede.

Kl. 18.45 ankom maden og så var der stor aktivitet med at få det anrettet, og kl. 19.00 kunne jeg så byde alle velkommen og håbe på at alle ville få en dejlig aften, og at baren var åben.

Maden var bare god og lynhurtigt kom der gang i festen. Humøret var højt hos alle og Asbjørn der var bartender havde travlt med at lukke vinflasker op og skænke kolde fadøl.

Med hensyn til vinen havde vi været rigtig heldige. Det var en dejlig hvidvin og rødvin som alle roste.

Til dessert skulle gæsterne selv lave deres egen isvaffel og derefter kom de "hårde drikkevarer" i baren.

Karaoke anlægget blev brugt flittigt og folk stod nærmest i kø for at få lov til at synge.

Omkring kl. 05.00 kunne vi ikke finde fjernbetjeningen til jukeboksen og musikken var blevet stillet helt vildt højt op, og vi besluttede at lukke ned og gå i seng. Tilbage var på det tidspunkt også kun Niels, Jack, Peter, Anni, Jytte og jeg selv tilbage.

Kl. 08.30 var jeg igen klar.

Vi havde ændret programmet lidt, hvilket betød at vi ikke skulle til traktortræk, da det først skulle starte kl. 15.00. I stedet for valgte vi at tage en tur i kano på Skjern Å fra Skarrild. Jeg havde bestilt flutes hos bageren så vi også kunne få noget at spise undervejs. Til vores store overraskelse var de belagt med pålæg og lige til at spise. Prisen var også derefter, skulle jeg lige hilse og sige.

Jeg havde lejet 3 kanoer, hvilket lige passede. Vejret var med os og turen gik til Skarrild. I Skarrild fik jeg lige købt en kasse øl, da vi jo nødig skulle tørste på vej til Sdr. Felding.

Kanoerne blev fordelt på følgende:

- Kano 1: Mor, far og Jack
- Kano 2: Annette, Peter og Jeppe
- Kano 3: Atchara, Jesper, Casper og mig selv.

Alt tydede på nogle fornøjelige timer på Skjern Å – og det kom til at holde stik.

Efter at vi havde holdt frokostpause og roet lidt igen, var det tid til en øl, så vi lagde til ved bredden, og som skulle få store konsekvenser for Jack, mor og far. Hvad der skete, er der ingen der kan fortælle, men ligesom i slow motion væltede kanoen total rundt og alle skreg af grin – inkl. mor som lignede mest en drukken mus.

De fik hurtigt kanoen rundt, kanoen blev tømt for vand og mor lånte lidt tøj ved Atchara, og så var vi ligesom klar igen – troede vi. Jack fik sig sat på plads efterfulgt af mor og til sidst kom far ombord, og hvad der så skete står igen uvist hen, men kanoen væltede rundt igen. Havde vi ikke tidligere grinet, ja så var det simpelthen ikke til at styre længere – måske lige fra mor, der ikke syntes det var sjovt længere.

Men endnu engang fik vi da tømt kanoen og turen gik mod Sdr. Felding i en rivende fart. De hundefrøs.

Velankommen derhjemme var det for nogles vedkommende tid til et bad, hvorefter Atchara, mor og Anette kørte ud for at hente bilerne, og Atchara skulle lige en tur til Sdr. Omme for at hente "pålægskagedamerne".

Imedens hyggede vi os med lidt fadøl og godt musik.

Til aftensmad ankom Britta, Dorte og Erik, og jeg inviterede Anni og HC over til lidt mad, da vi havde alt for meget.

Senere på aftenen kom der gang i karaoke anlægget igen og alle stod for tur.

Efter at mor og far samt Britta og Erik var kørt hjemad tog Peter jeg lige en times sang inden vi også gik til ro. Det var omkring midnat.

Næste morgen regnede det helt vildt, hvilket ikke var for heldigt, da jeg gerne skulle have pakket teltet ned. Hele formiddagen regnede det og Annette og Peter samt Jack valgte at køre hjem – de ville ellers gerne have hjulpet med at rive teltet ned.

Men jeg fik ryddet op og tømt teltet og da gulvet skulle op, kom Ester, Asbjørn og Poul Erik over for at hjælpe. Nu var det kun teltet der manglede.

Men det var som om solen var ved at trænge igennem og vi havde fået løsnet teltet så det stod og vejrede, da det samtidig blæste rimelig godt.

Vi kunne så i mellemtiden lige nå en eller to fadøl og pludselig var det tid. Teltet var tørt og vi gik hurtig i gang med at få det ned.

Nu stod det hele i garagen og var klar til afhentning.

Det havde alt i alt været en kanon fest, hvilket også blev bekræftet af naboerne samt mange af de øvrige gæster jeg senere talte med.

Nu blev det spændende at se hvor meget det havde kostet. Det blev til følgende:

Telt	2200,-
Jukeboks samt karaoke	2000,-
Mad	4100,-
Brugsen	1500,-
Fadøl	2500,-
Spiritus	1000,-
Bager	600,-
Kanotur	750,-
Det løse	1000,-
I alt	15.650,-

August måned blev generelt en meget mystisk måned, og hvor jeg i den sidste del af august var under et enormt psykisk pres.

Det hele startede i juli måned hvor jeg havde ringet til Minna og ville have at vide om jeg skulle gå ned i løn eller ej, og svaret var, det skulle jeg nok. Dette fik mig til at sende en mail til Minna hvor jeg krævede at få endeligt svar senest fredag den 6. august.

Fredagen oprandt og svaret var at jeg skulle gå 10 % ned i løn – hvilket jo ikke var så lidt endda.

Dette grublede jeg en del over i den kommende periode og besluttede mig for at finde noget andet. Jeg ville ikke være til grin.

Lørdag den 7. august var vi hjemme til fars fødselsdag. Vi havde købt en DVD til ham. Efter morgenkaffen kørte vi en tur til Rømø, hvor vi havde en hyggelig dag. Mor havde medbragt en madkurv, og det var rigtigt hyggeligt.

Senere på eftermiddagen var vi til noget bil løb, som foregik i nogle total udslidte biler i Skærbæk – utrolig spændende, men det støvede som bare pokker og vi valgte at køre hjem.

Til aftensmad stod den på gril, og straks derefter kørte vi hjem mod Sdr. Felding igen. Drengene var mørbanket af dagens mange oplevelser.

Pludselig ringede Erik en dag og sagde, nu var det nu. De søgte hos Sække en projektleder og straks gik jeg i gang med at søge. Men jeg var i vildrede – var dette nu det rigtige eller gjorde jeg det i en form for protest for at bevise at jeg turde – ja jeg vidste det faktisk ikke.

Jeg var heldig og blev kaldt ind til en samtale, men det var som om at "der var nogen" der ikke mente det var det rigtige tidspunkt. En uge før jeg skulle til samtale ringede Minna og tilbød mig en vigtig rolle i udviklingen af det nye økonomisystem baseret på Navision.

Og ærlig som jeg nu er meddelte jeg Minna at jeg nok ikke var den rigtige at satse på, da jeg havde gang i nogle private projekter. Dem ville Minna gerne høre mere om, selvom jeg sagde at det var en lang historie – hun havde masser af tid.

Det blev starten på en meget meget lang uge med daglige samtaler med Minna, men jeg var fast besluttet – jeg ville prøve noget andet.

På dagen hvor jeg skulle til samtale hos Sækko (Abena) ringede Minna meget tidligt om morgenen hvor jeg havde et kundebesøg i København. Hun ville se om hun ikke kunne redde situationen, men nej, jeg havde truffet mit valg.

Efter mit kundebesøg i Birkerød, skulle jeg straks begive mig til Aabenraa, men jeg havde kun lige sat mig i bilen da telefonen ringede. Det var Minna, som ville fortælle mig at hun havde haft en snak med direktøren og at de var villige til en forhandling omkring lønnen og overarbejde.

Det sidste Minna bad mig om var at dreje til højre når jeg kom til Lillebælt og dermed blive i Byggeriets IT.

Ja jeg vil sige at min lille processor arbejdede på højtryk. Hvad var det rigtige? Efter en times kørsel ringede jeg til Minna's mobilsvarer og fortalte at jeg havde valgt og drejede til højre når jeg kom til Lillebælt. Samtidig fik jeg afmeldt min samtale hos Sækkø.

Omkring kl. 15.30 fik jeg igen et opkald fra en utrolig glad og lettet Minna. Hendes anstrengelser havde "båret frugt" og hun var utrolig lettet og glad for min beslutning.

I weekenden den 3 – 5. september var der Høst og Kræmmermarked i Sdr. Felding, hvor jeg havde ansvaret for baren – bemanningen og kassen.

Det var en utrolig hård weekend hvor jeg tilbragte rigtig mange timer, men det havde været sjov og så viste det sig at vi havde tjent rigtig mange penge. I løbet af weekenden havde jeg i banken afleveret ca. 90.000,- kr. hvilket vi kunne være godt tilfreds med. Overskuddet lød på ca. 38.000,- kr.

September måned var en forfærdelig måned. Jeg var konstant på Sjælland og havde rigtig mange timer i denne periode, men kunne begynde at se en ende på det hele, da jeg var tilknyttet det nye projekt.

Fredag den 1. oktober skulle projektgruppen af sted mod København – nærmere bestemt til Microsoft i Hellerup, hvor vi officielt "startede" projekt "Odin". Vi skulle rejse med tog og de første var Aase, Minna, Jack og jeg der startede i Herning kl. 06.15. I Vejle og Fredericia kom yderligere Peter, Henrik, Johnny, Therese og Erik til, og dermed var "projektholdet" samlet.

Det reelle projekt bestod af følgende konsulenter: Aase, Therese og undertegnede og af udviklere var der Jack og Erik. Henrik var projektleder.

Jeg må nok indrømme at Microsofts indledning til os, fik mig til at forstå alvoren i dette projekt og hvor meget vi egentlig betød i denne proces. Vi var den XAL partner hos Microsoft med de fleste licenser og dermed den største XAL forhandler på verdensplan og som havde valgt at "sadle om" på en anden Microsoft platform med et udviklingsbudget på ca. 11.500.000,- og hos Microsoft var vi allerede et meget kendt navn og samtidig et firma man fulgte meget nøje for at følge udviklingen og processen.

Vi havde en god og udbytterig dag i København sammen med Microsoft og om aftenen var vi inde på det ny teater for at se "Sound of music" og lidt på værtshus inden turen kl. 00.30 gik tilbage mod Jylland. Trætte ankom vi til banegården i Herning omkring 04.15 hvor Atchara ventede mig og så gik det ellers hjemad for at få sovet lidt. På vej hjem i toget havde jeg i hvert fald ikke fået sovet.

Allerede næste morgen vågnede Jesper mig omkring kl. 07.00 da han mente at vi skulle stå op. Jeg fik den "trukket" til omkring kl. 07.45 inden jeg godt kunne opgive at få mere søvn.

Til middag fik jeg omkring 1 times søvn, da vi til om aftenen skulle være klar til fest i hallen. Henning (halbestyreren) holdt 50 års fødselsdag. Det var en bragende fest og omkring kl. 03.00 valgte jeg at gå hjem (Atchara var allerede taget hjem omkring kl. 22.00) og skulle indhente noget søvn inden jeg skulle af sted mod København søndag aften.

Det blev igen ikke til ret meget søvn og søndag eftermiddag blev der heller ikke til ret meget inden jeg skulle af sted – godt træet. Men jeg ankom godt mør til København søndag aften og efter et glas øl var det godnat.

Weekenden efter skulle vi afholde "sjat" fest for festkomiteen for Høst og Kræmmermarked hvilket igen var en bragende fest. Den fik ikke for lidt og vi endte alle mere eller mindre lidt fulde.

Og nu kunne der snart ses en ende på vores hektiske aktiviteter dette efterår. Vi havde generelt haft alt for meget at se til – begge to.

Atchara var også kommet på fuld tid hvilket vil sige at hun nu arbejder fra kl. 15.00 – 21.00, hvilket efter en måneds tid dog blev bragt til ophør igen. Atchara turde ikke gøre rent i en kæmpe bygning hvor alt omkring hende var mørklagt. Så hun kom ned på de 4 timer dagligt igen.

Så oprandt endelig fredag den 15. oktober hvor vi skulle til Prag – Atchara og jeg alene. Vi trængte til en tur hvor vi kunne være os to alene og "pleje" hinanden.

Vi havde aftalt at mødes med mor og far i Billund lufthavn kl. 08.30 til en kop kaffe og en rundstykk og derefter skulle Casper og Jesper med dem hjem. Atchara og jeg skulle fortsætte med SAS til København.

Weekend turen til Prag

Endnu engang havde jeg været heldig og få mulighed for en tur ud i Europa og hvor Byggeriets IT havde sponsoreret 5.000,- kr. til os. Atchara og jeg havde denne valgt Prag som vores destination. Turen til Prag med hotel kostede i alt ca. 6.800,- + diverse omkostninger til Atchara's visum. Og nu var vi klar.

Efter at vi havde taget afsked med Casper og Jesper i Billund gik turen med SAS mod København kl. 09.35.

I København havde vi ca. 2 timer inden vi kl. 12.15 skulle videre med SAS mod Prag. Det blev selvfølgelig til lidt indkøb og kl. 12.15 gik turen sydover mod Prag. Jeg var meget spændt på weekendens oplevelser. Jeg havde torsdag aften bestilt en række ture som vi godt kunne tænke os at deltage i – men anede ikke om det var en forældet tjekkisk hjemmeside jeg havde fundet. Men det måtte komme an på en prøve.

Omkring kl. 13.40 landede vi i Prag efter en behagelig flyvetur. Vi kom hurtigt igennem paskontrollen og uden problemer. Og der stod vi så. Hvordan skulle vi nu komme ind til vores hotel var det næste spørgsmål der meldte sig. Men heller ikke her var der problemer.

Udenfor lufthavnen, stod der en pæn og nydelig herre og som forklarede os at den billigste løsning var at tage lufthavnshavsbussen ind til byen. Vi skulle betale 480 CZ.kr og så ville vi blive afleveret ved hotellet. Så den hoppede vi på.

Omkring kl. 15.00 ankom vi til hotellet og efter check in som foregik på 2. etage var vi klar til at "erobre" Prag.

Vi havde fået et lille værelse øverst oppe, men der var rent og med eget bad – så hvad kunne vi mere tænke os. Vi var trods alt kommet til Prag for at se noget.

Fakta om Tjekkiet og Prag

Indbyggertal	: 10,3 mio.
Areal	: 78.864 km ²
Hovedstad	: Prag
Vigtigste flod	: Vltava
Nabolande	: Tyskland, Østrig, Polen, Slovakiet
Sprog	: Tjekkisk
Religion	: 39 % katolikker, 2,5 % protestanter, 1,7 % hussitter, 0,7 % andre religioner, 39,9 % ateister, 16,2 % ikke oplyst religiøse tilhørsforhold
Vigtigste byer	: Prag, Brno, Ostrava, Plzen, Olomouc
Regeringsform	: Republik / Demokrati
Befolkningstæthed	: 132/km ² (Danmark 120/km ²)
Hovederhverv	: Sværindustri
Bruttonationalprodukt pr. indbygger:	: 40 % af EU-gennemsnittet
Valuta	: Koruna (udtales kroner). Ca. 4,- Koruna for 1,- DKK

PRAG:

Indbyggertal	: 1,2 mio.
Grundareal	: 498 km ²
Beliggenhed	: 235 meter over havet
Besøgende	: I 2000 blev Prag besøgt af 10 mio. udenlandske turister, som i gennemsnit tilbragte 3,7 dage i byen.

Efter at vi havde fået os indlogeret på værelset havde vi lidt småtravlt, hvis ellers internetsiden passede. Iflg. mine papirer skulle man møde op ved "Det Skandinaviske Hus" på adressen Zlatnicka nr. 10 – heldigvis ikke særlig langt fra hotellet.

Ved lidt hjælp fra politiet fandt vi hurtigt stedet og hjemmesiden passede. Vi var blevet booket ind på samtlige ture. Pris ca. 1.500,- Dkr. for os begge to. Vores første tur var Bryggeri turen, men da vi var i god tid kunne vi lige nå lidt til ganen. Men pludselig fik jeg meget travlt. I papirerne stod der at man skulle medbringe 2 billetter pr. person til sporvogne / Metroen. Men det var nu også hurtigt klaret.

Bryggeri turen fredag fra kl. 16.00 – 21.00 (32,- EUR pr. person)

Vi startede som sagt i Det Skandinaviske Hus, hvor vores guide (Richard) holdt et lille foredrag om det fremragende tjekkiske øl, samtidig med at vi fik en smagsprøve. Vi var omkring 12 personer.

Richard var en lille ældre mand og som så ud til at være meget kedelig. Men her tog vi fejl. Han havde humor og lattermusklerne blev virkelig brugt.

Derefter tog vi Metroen ud til bryggeriet Staropramen, som er det største bryggeri i Prag og nr. 2 i Tjekkiet og med en årlig produktion på 260 mio. liter øl.

Besøget startede med en rundvisning, hvor vi så det gamle og det nye bryghus, gæringskarrene og lagertankene i kælderen. Som afslutning på rundvisningen blev der vist en kort film om bryggeriet – og hvortil vi fik serveret endnu en øl.

Efter rundvisningen fortsatte besøget på bryggeriets eget værtshus, hvor vi kunne smage øl, der ikke kunne købes udenfor bryggeriet.

Vi kunne vælge mellem forskellige typer af øl, og jeg valgte den "Ufiltrerede øl", hvilket vil sige at den ikke havde gennemgået alle processer endnu.

Bl.a. var B-vitaminerne endnu ikke filtreret fra og øllet var meget "grumset" – men det havde en fantastisk smag.

Derefter tog vi sporvogne nr. 14 ind til centrum igen, hvor aftenen afsluttedes på en restaurant med eget bryggeri. Vi var der omkring kl. 19.30

Vi fik serveret en traditionel tjekkisk 3 retters menu, hvortil der var fri konsumering af friskbrygget øl – indtil kl. 21.00

Det øl der blev brygget her, kunne kun købes i restauranten. Det var ikke til salg udenfor bryggeriet.

Vi havde det hyle skægt, og fik øl i stride strømme.

Selvom vi var fra mange selskaber og individuelle som Atchara og jeg, var det en kanon aften. Kl. 21.15 gik Atchara hjemad mod hotellet, selvom vi ikke vidste hvor det lå. Da vi havde gået et stykke tid, hyrede vi en taxi, og det viste sig at vi var utrolig tæt på. Turen kostede 25,- kr.

Da vi kom hjem til hotellet var vi godt trætte efter en hård dag og faldt da også meget hurtigt i søvn.

Lørdag den 16. oktober 2004

Allerede kl. 07.00 var jeg vågen, men trak den dog til omkring. 07.30 inden jeg kom i gang. Vi kom ned til et veldækket morgenbord, hvor der ikke manglede noget – tværtimod.

Men det var begyndt at regne og dagen tegnede ikke godt – hvad vejret angik. Men vi var jo ikke kommet til Prag for side på et værelse, så vi måtte af sted på trods af vejret.

Kl. 09.15 gik vi for at udforske centrum i Prag og et af vores første indkøb var 2 paraplyer. Vi fandt hurtigt handeleggaden hvor det var enorm spændende at gå, og var inde i rigtig mange forretninger – men alting var meget dyrt.

Men på grund af kulden fandt vi dog også hurtigt en forretning, hvor jeg kunne købe et halstørklæde og nogle handsker. Jeg faktisk hundefrøs.

Efter at have vandret rundt i et par timer og set lidt af den indre bydel blev vi enige om at spise lidt inden vi skulle på byrundtur.

På vej tilbage til hotellet fandt vi en lille restaurant hvor det så rigtig godt ud og hvorfor vi valgte dette sted.

Vi fik en meget god frokost og var nu klar til en byrundtur.

Lang byrundtur lørdag fra kl. 13.00 – 16.00 (13,- EUR pr. person)

På denne byrundtur kom vi forbi størstedelen af Prags seværdigheder. Turen startede igen foran Café Nordica.

Vi skulle gå gennem den gamle by, over Karlsbroen og op til Prags Borg.

Undervejs passerede vi Centraleuropas ældste universitet, som blev grundlagt af Karl IV i 1348, Stænderteateret, Týnkirken hvor danske Tycho Brahe ligger begravet. Hans gravsten af rødt marmor ses til højre for alteret. Man finder den let for Dannebrog ses ofte ved hans sarkofag. Traditionen tilsiger danskere at forsyne gravstedet med røde og hvide blomster.

Derefter fortsatte turen til rådhuset med det astronomiske ur. Det Astronomiske Ur er konstrueret i 1400-tallet og færdiggjort af Mester Hanus, urmageren fra Ruze, i 1490. Om ham fortælles det, at han efter at han efter at have fuldendt sit mesterværk fik øjnene stukket ud, på byrådets ordre. Så var den forretningshemmelighed sikret og mesteren forhindret i at skabe et endnu flottere ur i en anden by! Hævnen var dog sød. Inden Hanus døde, ødelagde han uret, så det stod stille i mange år.

Urets tjekkiske navn er "Orloj". U dover de mekaniske figurer på den øverste del viser urets midterste parti tiden samt solens, månens og planeternes gang, mens den nederste del viser dag og måned.

Turen fortsatte til den jødiske bydel. Den gamle jødiske bydel Josefov er kvarteret mellem Det gamle Rådhus og floden, afgrænset af gaderne Kaprova, Dlouhá, Revolucni og Vitava.

I dag er det måske lidt overdrevet at kalde bydelen et jødisk kvarter. 1800-tallets oprydnings- og byfornyelsestendenser og nazisternes koncentrationslejre har nemlig sat et så eftertrykkeligt præg på det jødiske kvarter, at Det gamle Rådhus, seks synagoger og en gammel kirkegård er de eneste synlige spor af tusind års jødisk bosættelse i denne bydel.

Bygningerne er nu alene om at fortælle lidt af historien, da kvarterets oprindelige jødiske beboere ikke længere træffes her. Før 2. Verdenskrig var der ca. 48.000 jøder i Prag. Kun 2.000 overlevede opholdet i koncentrationslejrene, og i dag tæller den jødiske menighed kun omkring 1.000 medlemmer.

Paradoksalt nok var det Hitlers plan at gøre Josefov til "museum for den udryddede race, jøderne", en idé han på grusomste vis forsøgte at realisere.

Næste stop var så Karlsbroen.

Paris har et tårn og et slot, Bruxelles en plads og Rom en kirke som turistattraktioner. Prag har i al beskedenhed det hele! Og dog er den vigtigste attraktion en bro – med 30 helgenstatuer, en fantastisk udsigt og turister i tusindvis.

Den nuværende stenbro kan dateres tilbage til 1657, men allerede midt i 1100-tallet opførte man en stenbro, Judith-broen, som afløser for de tidligere, ikke så holdbare træbroer. Broen lå nogenlunde hvor Karlsbroen ligger i dag.

Prags førende byherre, Karl 4, igangsatte arbejdet med den nuværende Karlsbro under ledelse af arkitekten Petr Parler. Kongen interesserede sig for astrologi og skal ifølge legender klogeligt have taget stjernerne i ed, da grundstenen blev lagt i året 1357, nærmere betegnet den 9. juli kl. 5.31. Datoen kan omskrives til talkombinationen 1 3 5 7 9 7 5 3 1 – ifølge astrologien en lykkebringende kombination, fordi den kan læses både forfra og bagfra.

I 1962 blev den spærret for motoriseret trafik og ved samme lejlighed udnævnt til nationalt mindesmærke.

Fra Karlsbroen var der en eventyrlig udsigt op til Prags borg, som var det næste stoppested. Men inden vi kom derop var der lige en omgang trapper der skulle overstås, men vi kom op og så var der en velfortjent pause, hvor der kunne købes en lille forfriskning, inden turen fortsatte gennem Prags borg.

Borg området var enormt spændende, med forskellige borggårde og som hver havde sin historie. Midtpunkt for hele borgområdet var den 99 meter høje gotiske domkirke. Katedralen er overvældende stor, når man står lige for fødderne af den, og dens ydre rigdom af spir, stræbepiller, buer, pilastre, mosaikker og usædvanlige tagrende-afslutninger var imponerende.

Den første kirke på stedet var en rundkirke, opført omkring år 926. I 1096 blev den erstattet af en større treskibet basilika. Arbejdet med at bygge den nuværende domkirke blev indledt under Karl 4 i 1344, da Prag blev udnævnt til ærkebispesæde.

I de følgende århundrede blev der af og til bygget på kirken, men først i slutningen af 1800-tallet blev der for alvor taget fat igen. Den endelige indvielse fandt sted i 1929, hvilket vil sige at opførelsen af domkirken havde strakt sig over 585 år.

Efter borgbesøget var vores rundtur slut og Atchara og jeg ville tilbage til hotellet for at hvile os lidt. Atchara var ved at være træt.

Men hvordan skulle vi komme tilbage – skulle det være Metroen, Sporvognen, en Taxi eller til fods.

Vi valgte det sidste, da det ikke var så langt.

Tilbage på hotellet kunne Atchara lige nå at hvile ½ time inden vi igen skulle på tur.

Bådtur lørdag fra kl. 17.45 – 20.15 (27,- EUR pr. person)

Turen startede igen foran Café Nordica hvor vi i bus blev kørt ud til vores båd. Atchara havde frygtet at vi skulle gå, men så galt gik det heldigvis ikke.

Vi skulle på en forhåbentlig hyggelig sejltur af 2 timers varighed på floden Moldau, som slynger sig smukt gennem Prag. Vi havde båden for os selv og da vi ankom, var der dækket nydeligt op til os. Vi blev budt velkommen ombord med den tjekkiske national-likør "Becherovka".

Desværre var regnvejret taget til, men vi sejlede stille og roligt forbi Karlsbroen, kom igennem en af Prags mange sluser, så mange af hotel bådene – mega skibe der er lavet om til flydende hoteller.

Og stemningen var rigtig god. Medens vi sejlede blev der serveret en buffet med varme og kolde retter bl.a. forskellige salater, afskåret pålæg, sild, ost, frugt, pølser, kylling, koteletter, gullasch-suppe, pommes frites, brød og til dessert en kage.

Under turen fortalte vores guide om de flotte bygninger og seværdigheder vi passerede, og desuden gav hun en masse information om landets socialsystem, skolesystem, sygehusvæsen, lønninger m.v.
Alt i alt meget spændende.

Da bådturen var slut, skulle vi selv sørge for hjemtransport, og da der var flere som havde opholdt sig i Prag i næsten en uge og som var blevet fortroligt med sporvognssystemet, valgte vi dette transportmiddel tilbage til den gamle bydel.

Velankommen hjemme på hotellet gik det på hoved i seng. Vi var begge meget trætte efter dagens mange spadser ture og indtryk.

Søndag den 17. oktober 2004

Vi sov forholdsvis længe, og efter det dejlige morgenbord var vi klar til at udforske Prag igen. Formiddagen skulle bruges til at handle lidt ind. Vi ville se om vi kunne finde en varehus – og som primært henvendte sig til tjekkerne. Her måtte priserne da alt andet lige – være mindre.

Men først skulle vi lige have deponeret vores kuffert på banegården og fundet opsamlingsstedet hvorfra vi skulle med om eftermiddagen, når vi skulle ud til lufthavnen.

Da dette var klaret fandt vi hurtigt et varehus. Vi fik købt støvler til både Casper og Jesper, trøjer til Casper, Jesper og Atchara og 10 par strømper til mig.
Inden vi forlod varehuset var vi oppe i restauranten for at få lidt at spise.
Derefter gik turen ned til Café Nordica hvorfra vores næste tur skulle starte igen.

Theresienstadt søndag fra kl. 13.00 – 17.30 (27,- EUR pr. person)

Turen startede som sagt igen foran Café Nordica. Vi skulle besøge fæstningsbyen Theresienstadt, der under 2. Verdenskrig blev omdannet til en transitlejr for jødiske fanger. Theresienstadt hører til blandt de kendte kz-lejre fra 2. Verdenskrig. Lejren var et grusomt fængsel og en forfærdelig ghetto.

En lille fæstning i nærheden af kz-lejren blev overtaget af Gestapo og brugt til fængsel for politiske fanger.
Vi skulle på denne tur også se dette tidligere Gestapofængsel.

Da vi ankom til Theresienstadt var første stop ved Gestapofænglet og det var næsten ikke til at fatte. Her stod vi, hvor utrolig mange mennesker havde lidt og var døde af torturen.

Jeg havde en underlig fornemmelse ved at gå her. Det virkede på en måde uvirkelig.

Kirkegården som blev etableret efter krigen er en af ganske få kirkegårde i verdenen, hvor både kristne og jøder ligger på samme kirkegård, og hvor både Korset og Jødestjernen er repræsenteret

På rigtig mange jødiske mindesten var der lagt små sten, som er en jødisk tradition. De store mindesten der kan ses i midten er mindesten for de personer der blev smidt i massegravene og senere ikke kunne identificeres.

Men nu var tiden kommet til at vi skulle "indenfor" og jeg følte at tiden blev skruet 64 år tilbage da vi trådte indenfor porten. Jeg følte jeg kunne høre støvletramp, råb, pinsler og mennesker der kæmpede for at overleve – Ja det var meget uhyggeligt.

Vi kom ind i fangegårdene og barakkerne, hvor fangerne boede samt op på skafottet, hvor ca. 250 fanger blev henrettet.
Under hele besøget kunne jeg høre disse støvletramp og besøget havde været en stærk oplevelse.

Historie

Den lille Fæstning blev bygget sidst i 1700-tallet som en bestanddel af det store befæstningskompleks i nærheden af Elbens og Ohre/Eger/-flodens sammenløb, der blev benævnt Theresienstadt (Terezin) efter den østrigske kejserinde. Næsten lige fra begyndelsen blev fæstningen brugt som fængsel; foruden soldater, var mange af fangerne med i befrielseskampene i Central og sydøst Europa (f.eks. lederen af den græske opstand imod tyrkerne, A. Ypsilanti, ungarske og tjekkiske revolutionærer fra året 1848).

Attentatmændene fra Sarajevo, der dræbte den østriske tronfølger Franz Ferdinand d'Este, og soldater dømt efter mytteriet i Rumburk sad i fæstningen under Første Verdenskrig.

Under besættelsen fyldtes alle fængsler i landet som følge af den nazistiske terror, og i 1940 blev Den lille Fæstning taget i brug som et af fængslerne for Gestapo i Prag. Den første fanger kom den 14. juni 1940.

I alt passerede næsten 32.000 fanger gennem fæstningen, deraf 5.000 kvinder. De fleste var tjekkere, men der var også fanger fra andre lande, såsom Sovjet, Polen og Jugoslavien, sidst i krigen også britiske krigsfanger, franske gidsler og lignende. Det var især de jødiske fanger, der led en grusom skæbne.

Langt de fleste fanger var modstandsfolk, bl.a. medlemmer af diverse modstandsgrupper (f.eks. "Folkets Forsvar", "Petitionsudvalget Trofaste Forbliver Vi", det illegale kommunistiske parti, gymnastikforeningen Sokol – Ørn -, brandkorpset og diverse lokale grupper).

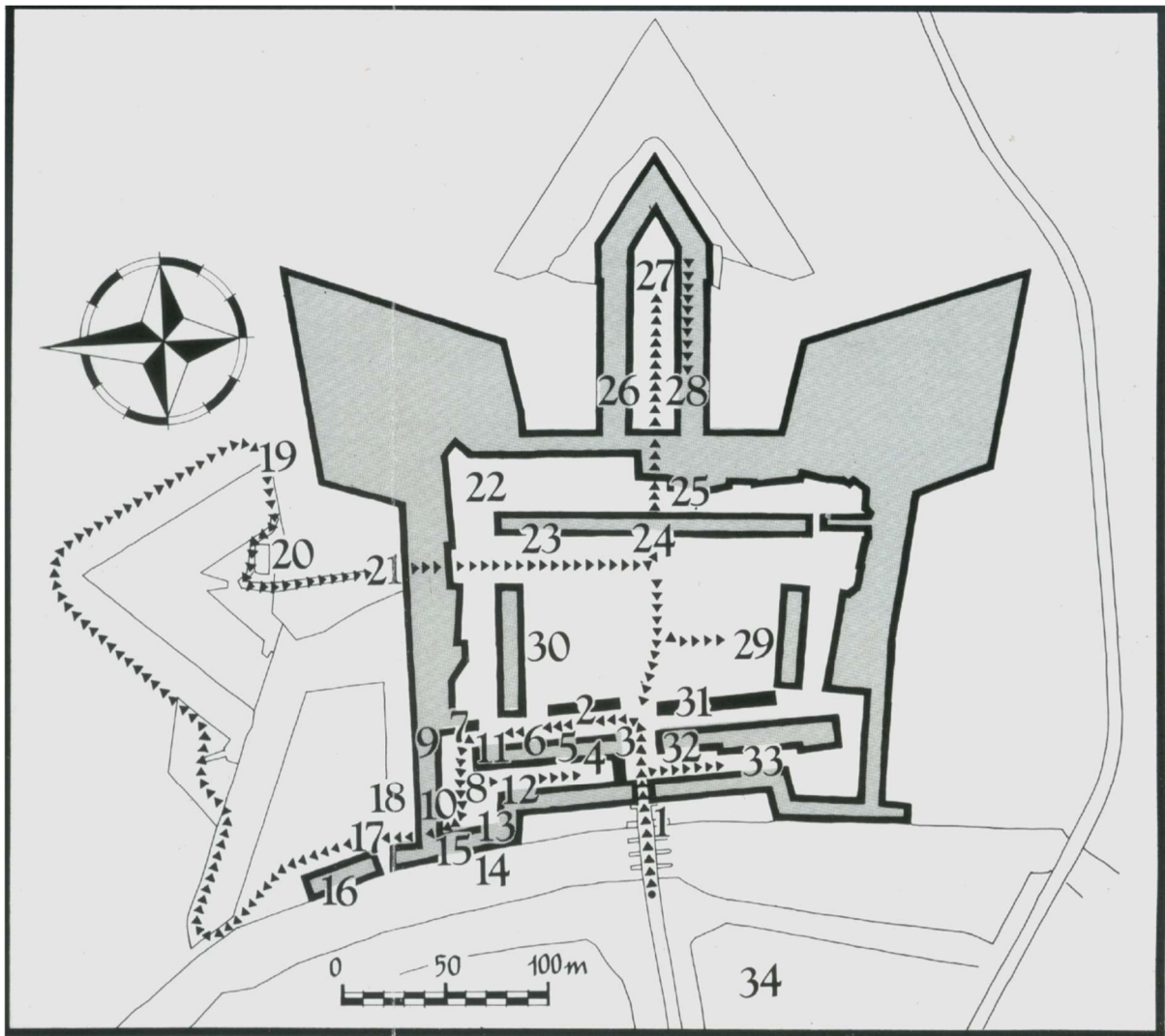
I de flestes tilfælde blev Den lille Fæstning bare en omstigning på vej til de nazistiske krigsretter, fængsler og koncentrationslejre, hvor 8.000 fanger omkom. Antallet af ofre i Terezin, der døde som følge af dårlige levevilkår, sygdom og tortur, var omtrent 2.500.

Sidst i krigen brød en tyfus-epidemi ud i det overfyldte fængsel, uden at den nazistiske ledelse på nogen måde prøvede at tage forholdsregler imod den. Fængsels personalet flygtede den 5.5.1945, og en hjælpeaktion blev med det samme sat i gang af læger og plejepersonale fra Prag og Roudnice, med effektiv indsats af den lokale befolkning.

De første sovjetiske kampvogne kørte gennem Terezin den 8. maj. Det sovjetiske lægekorps fik hurtigt bugt med epidemien. Repatrieringen af fangerne blev først afsluttet i august 1945.

I årene 1945 – 1948 blev Den lille Fæstning brugt som interneringslejr for den tyske befolkning, der blev flyttet fra Tjekkoslaviet.

På de forhenværende fangers og deres pårørendes initiativ besluttede regeringen i 1947 at oprette Mindstedet Terezin, hvis formål er at vidne om de tragiske følger af undertrykkelsen af frihed, demokrati og menneskerettigheder.

1. Indgangsporten
2. Forvaltningsgården
3. Modtagelseskontoret (Geschäftszimmer), hvor kartoteket over fangerne blev ført. Lederen var kommandantens stedfortræder W. Schmidt, der blev dømt til døden og henrettet efter krigen.
4. Vagtstuen (Wachstube), hvor bl.a. censur af fangernes post blev foretaget og hvor fangerne blev afhørt.
5. Kommandantens konto. Hele krigen igennem var fæstningens kommandant Heinrich Jöckel, der blev kendt blandt fangerne for sin grusomhed. Han blev dømt til døden og henrettet i 1946.
6. Tøjlageret (Kammer) blev ledet af K. Wachholz. Her blev fangerne tvunget til at skifte fra deres civiltøj til – oftest – udrangerede uniformer. Wachholz blev dømt til døden i det daværende DDR i 1968.

7. Porten med påskriften "Arbeit macht frei", typisk for de fleste nazistiske koncentrationslejre, men atypisk i et Gestapo fængsel, fører til gård nr. 1.
8. Gård nr. 1 bestod af blokkene A og B med 17 store celler og 20 eneceller. Der plejede at være op til 1500 fanger i gård 1.
9. Der blev presset op til 100 fanger sammen i en celle. I den såkaldte russiske celle (nr. 1) var sovjetiske statsborgere, i celler 2 og 3 jøder arresteret pga. politisk virksomhed eller tilsidesættelse af regler vedrørende jødernes adfærd. Disse to grupper blev udsat for umenneskelige behandling.
10. Sygestuen, hvor en officielt tildelt politilæge, B. Krönert fra Litomerice (Leitmeritz) havde sin yderst formelle gang.
11. Den første gårds kommandantkontor, ledet af A. Neubauer og efter ham S. Rojko. Begge blev dømt efter krigen. Arbejdskommandoer blev sammensat og kartoteker over fanger i cellerne blev ført her.
12. Enecellerne brugtes til at isolere fanger, der fik skærpet straf eller som skulle henrettes; også fanger, der fortsat skulle afhøres.
13. Bad og aflusning.
14. Sygeværelset, hvor de syge blev passet af læger, der fandtes blandt fangerne.
15. Den såkaldte forbilledlige barber-stue, som fik denne skikkelse i 1944, da det skulle bevises, hvor fortrinligt man passede på hygiejnen i fængslet.
16. Sygehus-blokken (Krankenrevier). Sidst i krigen døde hundrede af fanger her af tyfus under frygtelige omstændigheder. Kvindeafdelingen blev midlertidigt flyttet hertil i 1944.
17. Undergrundsgangen er et eksempel på den gamle befæstning. Den blev ikke brugt under besættelsen. Den vil føre os til skafottet.
18. Lighuset hvor de torturerede fangers lig blev lagt. Fra sidst i 1942 blev ligene brændt i Bohusovice krematoriet.
19. Skafottet. Henrettelserne i Den lille Fæstning begyndte i 1943. Omkring 250 fanger blev skudt her. Den største henrettelse fandt sted den 2. maj 1945, hvor 52 personer, mest medlemmer af modstandsgrupper (f.eks. "Fortroppen"), blev skudt. Galgen blev kun taget i brug en gang, hvor tre personer blev henrettet. Gennemgangen i volden fører til massegravene.
20. Massegravene. 601 lig blev gravet frem her i sommeren 1945. De blev senere på værdig vis begravet på den Nationale kirkegård.
21. Dødsporten, hvor fangerne blev ført ud til skafottet.

22. Svømmebassinet, som blev bygget i 1942 som branddam, blev brugt af fængselspersonalets familier til badning. Bassinet blev bygget af studenter fra Roudnice og af jødiske fanger, der blev pint og pryglet til døde ved dette arbejde.
23. Biografen blev indrettet i 1942 til fangevogternes brug. Her kan man nu se dokumentarfilm om Theresienstadt. Forhallen bruges til udstillinger.
24. Gård nr. 4 blev bygget fra 1943. De første fanger kom her om efteråret i 1944. Før krigens slutning levede mere end 3.000 fanger her på dødens rand.
25. Forvaltningen af gård 4. Her har man bragt jord fra de koncentrationslejre, hvor fangerne fra Den lille Fæstning blev sendt.
26. I de store masseceller (til venstre) var der 400 – 600 personer. Sidst i krigen brugte man celle nr. 44 til fangerne mærket XYZ, dvs. Dem, der skulle likvideres (bl.a. ofrene for henrettelserne den 2. maj 1945). To af cellerne bruges som udstillingslokaler nu.
27. Cellerne i den forhøjede del af gården og advarsels-skafottet. Efter et mislykket flugtforsøg af tre personer fra celle 38 i marts 1945 blev en af flygtningerne, sammen med to andre mænd og en kvinde, alle helt tilfældigt udvalgt, henrettet til almindelig advarsel i gårdens hjørne. De andre to blev pågrebet og stenet i den lille gård nær første gårds eneceller.
28. Enecellerne i Gård 4 blev brugt som masseceller i 1945.
29. SS-kasernen blev brugt som indkvartering for 120 mænd i SS vagtholdet. Nu er her museum og galleri.
30. Det såkaldte Herrehus var kommandantens og nogle vagters og deres familiers hjem. Nu bruges det som museets lokaler.
31. Gård nr. 2 var mest værksteder, hvor fangerne arbejdede. Denne del af fæstningen er ikke åben for offentligheden.
32. Kantinen blev brugt af fængselspersonalet.
33. Gård nr. 3 blev brugt som kvindefængsel fra juni 1942. I 1944 indkvarteredes her den første arbejdertransport til koncentrationslejren i Litomerice.
34. Den nationale kirkegård blev indrettet i årene 1945 – 1958. Her ligger cirka 10.000 ofre fra Den lille Fæstning, ghettoen Terezin og koncentrationslejren i Litomerice begravet; 2.386 af dem ligger i individuelle grave.

Efter besøget i Den lille Fæstning tog vi over til fæstningsbyen. Fæstningsbyen blev først i nyere tid verdenskendt; efter at Bøhmen og Mæhren var blevet besat af det nazistiske Tyskland. Begge dele af Terezin-fæstningen blev omdannet til store forfølgelsesapparater.

I juni 1940 blev Den lille Fæstning taget i brug som Prag-Gestapos politifængsel; hovedfæstningen – selve byen Terezin – blev så omdannet til en ghetto, en jødisk koncentrationslejr, hvor de første fanger ankom i november 1941.

I starten var de jødiske fanger anbragt i militære kaserner, mens byens oprindelige indbyggere blev tvangsforflyttet, hvilket skete inden midten af 1942. Hele byen Terezin var blevet til en by bag tremmer. Den fik tildelt en hovedrolle i de forbryderiske nazistiske planer om den "Endelige løsning på jødespørgsmålet".

Ghettoen i Terezin blev først tænkt som en samle- og gennemgangslejr for jøder fra Bøhmen og Mæhren, men blev også brugt som en såkaldt ældreghetto for fanger fra Tyskland og andre lande, der var blevet besat af nazisterne.

Ghettoen opfyldte således tre funktioner: gennemgangs, udryddelses – og propaganda – funktion. Det falske billede af et "selvforvaltende jødisk beboelsesområde", som tyskerne prøvede at stable på benene ved hjælp af svindelagtige manøvre som den såkaldte "forskønnelsesaktion", var planlagt som et slør, der skulle skjule fangernes virkelige, tragiske skæbne i Terezin, og den "Endelige løsning på det jødiske spørgsmål" virkelige ansigt.

I alt 140.000 mænd, kvinder og børn fra Bøhmen og Mæhren, Tyskland, Østrig, Holland, Danmark, Slovakiet og Ungarn blev deporteret til Terezin fra ghettoens grundlæggelse til den 20. april 1945. I krigens allersidste dage ankom flere end 13.000 fanger fra opgivne koncentrationslejre i Polen og Tyskland, næsten alle alvorligt syge eller på den absolutte udmattelses rand.

Mange døde undervejs, andre døde i massevis kort efter ankomsten. Det var disse transporter, der bragte tyfus-epidemien til Terezin. Epidemien krævede hundrede af ofre så sent som i de første uger efter befrielsen, og hindrede de forhenværende fangers repatriering.

Terezin var ikke kun en skueplads for lidelse, men også for tapperhed, offervilje og en bestandig kamp for at redde mennesker, der blev udtænkt som ofre for folkemord. Her burde nævnes læger og sygeplejersker, lærere, personale i selvforvaltningen, og alle de folk, der med umådelig offervilje arbejdede for at sikre, at livet i den overfyldte lejr overhovedet kunne fortsætte.

Gejstlige, videnskabsmænd og kunstnere burde også nævnes: under utroligt hårde vilkår styrkede de deres medfangers livsmod og gav andre viden og glæde, men også styrke til modstand og tro på at overleve. Disse menneskers heltmod blev ikke formindsket af at de alligevel var ude af stand til at forhindre fortsatte transporter fra Terezin til udryddelseslejrerne østpå, først og fremmest til gaskamrene i Auschwitz-Birkenau.

Mere end 87.000 fanger blev sendt fra Terezin i disse transporter, knap 4.000 overlevede. Blandt de myrdede var tusindvis af børn, efter hvem kun deres tegninger blev tilbage; for hele verden, disse tegninger er blevet til et symbol for den "Endelige løsnings" grusomhed og et vedvarende memento, der taler til efterkrigsgenerationerne.

Efter alt dette var det blevet tid til at tage tilbage til Prag. Besøget i Theresienstadt havde været en meget stærk oplevelse, hvor krigens grusomheder blev meget nærværende.

Vi ankom til Prag lidt før beregnet, så Atchara og jeg kunne se at hvis vi skyndte os lidt kunne vi nå en lufthavnsbus før den planlagte. Jeg spurtede ind på banegården for at hente kufferten og så ellers i trav op til holdepladsen og vi nåede det.

Vi kom ud i lufthavnen og som det første fik vi pakket alle vores nyindkøbte varer ind i kufferten – hvor der var rigelig af plads. Derefter gik turen gennem paskontrollen. Her gik det også stærkt og efter en gang aftensmad i lufthavnen var vi nu klar til hjemturen.

Kl. 20.10 fløj vi af sted fra Prag med retning mod Danmark. Flyveturen tog kun 1 time og 20 minutter før vi landede i København. Her havde vi et fly skifte mod Billund, hvor vi ankom godt trætte efter en kanon weekend med mange oplevelser.

Mandag morgen kørte Atchara hjem til mor og far for at hente Casper og Jesper. Jeg havde en aftale med en dame fra Spar Bank Vest, der skulle komme og vurdere huset kl. 09.00.

Jeg havde haft en snak med Henrik Hjort fra Nørresundby Bank, der mente tiden var inde til at få kigget på vores huslån. Derfor denne vurdering.

Vi havde en fornuftig snak omkring huset og efter ½ times tid, var dette klaret, og så kunne vi kun afvente et tilbud fra Nørresundby Bank.

I weekenden den 23 – 24. oktober fik jeg startet med at vælte de store træer ud til vejen. Der skulle plantes en ny hæk, som skulle foregå weekenden efter.

Det var lidt af et knokkel arbejde, men vi fik dem væltet og samtidig ryddet op, da jeg havde bestilt en container til selvsamme formål – så var det nemlig væk med det samme.

I ugens løb var Bent med en mini gummiged og så røg også den gamle hæk. Hækken var også hurtigt revet op, men træ stubberne kunne Bent ikke rigtig klare med mini gummigeden. Han fik dog gravet op rundt omkring dem. Han ville komme med den store gummiged.

I den efterfølgende weekend kom mor og far lørdag eftermiddag, da jeg havde noget arbejde lørdag formiddag der skulle overstås.

Vi startede straks med at plante den nye hæk så længe vi kunne se. Søndag formiddag fortsatte vi og nu manglede vi kun at få de store træstubber op. Far og jeg tog rod efter rod og stille og roligt havde vi fået dem alle op. Og så kunne der også plantes til her.

Nå manglede jeg kun at få fyldt op med flis, hvilket jeg gjorde i den efterfølgende weekend. Det blev til ikke mindre end 2 store trailer fulde, men nu så det også godt ud.

En aften ringede Henrik Hjort pludselig og kunne meddele mig at han havde 3 forskellige tilbud til os med hensyn til låneomlægningen. Det sidste tilbud var absolut det bedste og gik i korte hovedtræk ud på at realkreditlånet skulle opsiges og flyttes over som et 20 års huskreditlån i banken.

Derved ville vi få frigjort omkring 60.000,- som vi kunne afdrage på vores huslån.

Fordelen ved dette lån var at vi løbende kunne indbetale mere, hvilket vil sige vores thailandsopsparinger på dette lån og dermed få nedbragt renten. Når vi så skulle bruge pengene kunne vi frit hæve dem igen – fra huskreditlånet. Renteprocenten på dette lån var $\frac{1}{2}$ % højere end realkreditlånet, så det var nok til at leve med.

I den efterfølgende periode var det så Jespers tur til at holde fødselsdag. Atchara havde købt en kagedame i Sdr. Omme, som "bierne" i børnehaven hyggede sig med, og samtidig var der vist også rigelige mængder slik. Og han havde haft en god dag.

Derhjemme havde vi besøg af Minna og Leo samt mor og far og hvor der igen var masser af gaver. Jo det var ikke så dårligt at have fødselsdag. Weekenden efter tog Casper, Jesper, Michael, Dennis og Atchara til Ikast svømmehal, hvor de hyggede sig, og dermed var der sat punktum for denne fødselsdag – eller næsten da.

Vi havde indgået en aftale med Jesper om at når han blev 5 år, skulle han sove alene – om end ikke andet så i hvert fald på hans egen madras. Hvis dette lykkedes ville det udløse en gave efter en uge.

Nøjagtig 1 uge efter spurgte han om morgenen Atchara om mit mobilnr. Atchara skrev det ned og hans første kommentar var. "Der er godt nok mange 5 taller i fars nummer. Er det rigtigt mor?"

Og så greb han knoglen og ringede.

"Hej far. Det er Jesper. Hvor er min gave?" og ups – den var jo ikke købt endnu, så jeg forklarede ham at den lå i Herning og at jeg nok skulle tage den med hjem i dag.

I middagspausen måtte jeg så ind i byen for at handle lidt ind. Det blev til en grønhøster til Jesper og noget "teknik" til Casper, og dermed havde jeg reddet situationen.

Det skal til ovenstående kort benævnes at Jesper havde med om natten at "søge" op til mig – men det var også OK.

En torsdag sidst i november måned kom Atchara ind til mig på arbejdet og meddelte mig at hun ville have en ny bil, nu hvor hun skulle køre så meget frem og tilbage fra arbejdet. Jeg kunne kun meddele hende, dette måtte vi se på.

Om søndagen endte det selvfølgelig med at vi købte 2 nye biler eller næsten da. Det blev til en ny Skoda Fabia til mig og en årgang 2002 til Atchara – ellers samme farve og model – umiddelbart var den eneste forskel nummerpladerne. Atcharas hed til sidst nr. 18 og min nr. 19. Nu var vi begge godt kørende – jeg havde givet afkald på min "raket" til fordel for Atcharas sikkerhed, hvilket jeg mente var det mest korrekte, og dermed valgte jeg gå ca. 100 HK ned i motorstørrelse.

SALGSSLUTSEDDER

SMC Biler Herning A/S
Tjelevej 16-20 & 24
7400 Herning

Løbenr.: 6
Aftale om: **Ny / Forbrugerkøb**
Sælger:

Telefon: 97 26 87 77
CVR-nr: 26 57 04 76 Side: 1 af 3

1. KØBER(E)	
Navn: Kaj Heydt	CVR/CPR. nr.: <input type="text"/>
Navn:	CPR. nr.:
Adr.: Frøerbyvej 25	Tlf.: <input type="text"/>
	Arb. Tlf.:
	Email:
7280 Sønder-Felding	
2. KØRETØJET	4. BYTTEBIL
Skoda Fabia 1,4 16V Ambiente 5 dørs	Skoda Octavia 1,8 T RS 5 dørs Type: Personvogn
Type: Personvogn	Stelnr: TMBER21U038679914 Farve: Rød
Stelnr:	Reg. 1. gang: 25-10-2002 Reg. nr.: VB30145
Farve: Sølvmetal	Km garanti: Ja Km: 112.000
Reg. 1. gang: 29-11-2004	
Reg. nr.:	
EDB Nr.:	
Km: 0.000	
Km garanti: Ja	Større skade: Nej
Fabriksbestemmelser:	Ajourført servicebog: Ja Synsdato:
Servicebog:	Tandrem udskiftet: Ved ikke ved km:
Forsikring: If....	Tidligere anvendelse: Privat
Police Nr.:	
Større skade: Nej	Pris: kr. 186.000,00
Tandrem udsk.: Nej ved km:	+ evt. moms: kr. 0,00
	+ Restgæld/hæftelse: kr. 0,00
Tidligere anvendelse:	I alt: kr. 186.000,00
Fortsat fabriks reklamationsret til: 07-12-2006	5. BETALING
Selvrisko på reklamationsret: kr.	Kontantpris: kr. 173.467,00
Forhandler reklamationsret: <i>Ja</i>	+ Udbetaling kontant: kr. 0,00
D.A.F. forhandlergaranti: Nej	+ Byttebil (inkl. moms/restgæld): kr. 186.000,00
	Restbeløb: kr. -12.533,00
3. KØBESUM	A conto kr.
Kontantpris: kr. 65.181,00	Kvittering for a conto beløbet:
Evt. moms på bilen: kr. 16.295,00	6. RESTGÆLD/FINANSIERING
Afgiftpligtigt ekstraudstyr iflg. spec.: kr. 2.584,00	Restgæld/hæftelse til:
Evt. moms på ekstraudstyr: kr. 646,00	
Evt. registreringsafgift: kr. 80.481,00	7. LEVERING
Afgiftfrit ekstraudstyr iflg. spec.: kr. 4.000,00	Er leveringsdato ikke angivet, leveres køretøjet senest 30 dage efter
Evt. moms på ekstraudstyr: kr. 1.000,00	slutsedlens dato (varevogne, lastvogne og busser dog 60 dage).
Leveringsomkostninger: kr. 1.680,00	Dato: 07-12-2004
Moms på omkostninger: kr. 420,00	
Udlæg Nummerplade: kr. 1.180,00	
Kontantpris: kr. 173.467,00	
BEMÆRKNINGER	
Stand.pakke,stænklapper,måtter, Fast træk.	
Køber(e) bekræfter	
<ul style="list-style-type: none"> - At være indforstået med slutsedlens vilkår, herunder på "Almindelige Betingelser"-siden. - At være indforstået med vilkårene i udleverede service- og reklamationsbestemmelser. - At byttebil ikke er behæftiget ud over det ovenfor anførte. - At være myndig. - Ikke at drive handel med biler. - At have modtaget genpart af slutseddel. 	
Herning	den 29-11-2004
<i>Kaj Heydt</i>	<i>[Signature]</i>
Købers underskrift	Underskrift sælger/firma

S A L G S S L U T S E D D E L

Løbenr.: 7
Aftale om: **Brugt / Forbrugerkøb**
Sælger:

SMC Biler Herning A/S
Tjelevej 16-20 & 24
7400 Herning

Telefon: **97 26 87 77**
CVR-nr: **26 57 04 76** Side: 1 af 2

1. KØBER(E)	
Navn: Kaj Heydt	CVR/CPR. nr.: <input style="width: 50px;" type="text"/>
Navn:	Tif.: <input style="width: 50px;" type="text"/> Arb. Tif.:
Adr.: Fruebyvej 25	Email: <input style="width: 100px;" type="text"/>
7280 Sønder-Felding	
2. KØRETØJET	4. BYTTEBIL
Skoda Fabia 1,4 Comfort 68 hk 5 dørs	Toyota Starlet 1,0 3 dørs Type: Personvogn
Type: Personvogn	Stelnr: Farve: Rød
Stelnr: TMBNB26Y823447153 Farve: Sølvmetal	Reg. 1. gang: 01-06-1981 Reg. nr.:
Reg. 1. gang: 03-01-2002 Reg. nr.:	Km garanti: Nej Km:
EDB Nr.: 27000408 Km: 38.000	Større skade: Nej
Km garanti: Ja Fabriksbestemmelser:	Ajourført servicebog: Nej Synsdato:
Brugtbilsattest: Nej Servicebog: Ja	Tandrem udskiftet: Ved ikke ved km:
Forsikring: If... Police Nr.:	Tidligere anvendelse: Privat
Større skade: Nej	Pris: kr. 4.467,00
Tandrem udsk.: Nej ved km:	+ evt. moms: kr. 0,00
Tidligere anvendelse: Privat	+ Restgæld/hæftelse: kr. 0,00
Fortsat fabriks reklamationsret til:	I alt: kr. 4.467,00
Selvrisiko på reklamationsret: Nej kr.	5. BETALING
Forhandler reklamationsret:	Kontantpris: kr. 128.000,00
D.A.F. forhandlergaranti: Ja	+ Udbetaling kontant: kr. 0,00
3. KØBESUM	6. RESTGÆLD/FINANSIERING
Kontantpris: kr. 124.720,00	Restgæld/hæftelse til:
Evt. moms på bilen: kr. 0,00	Slutsedlen er betinget af, at finansiering kan skaffes.
Afgiftpligtigt ekstraudstyr iflg. spec.: kr. 0,00	7. LEVERING
Evt. moms på ekstraudstyr: kr. 0,00	Er leveringsdato ikke angivet, leveres køretøjet senest 30 dage efter slutsedlens dato (varevogne, lastvogne og busser dog 60 dage).
Evt. registreringsafgift: kr. 0,00	Dato: 02-12-2004
Afgiftfrit ekstraudstyr iflg. spec.: kr. 0,00	
Evt. moms på ekstraudstyr: kr. 0,00	
Leveringsomkostninger: kr. 1.680,00	
Moms på omkostninger: kr. 420,00	
Udlæg Nummerplade: kr. 1.180,00	
Kontantpris: kr. 128.000,00	
BEMÆRKNINGER	
Køber(e) bekræfter	
<ul style="list-style-type: none"> - At være indforstået med slutsedlens vilkår, herunder på "Almindelige Betingelser"-siden. - At være indforstået med vilkårene i udleverede service- og reklamationsbestemmelser. - At byttebil ikke er behæftiget ud over det ovenfor anførte. - At være myndig. - Ikke at drive handel med biler. - At have modtaget genpart af slutseddel. 	
_____ Herning den 29-11-2004	_____ Underskrift sælgerfirma
_____ Købers underskrift	_____ Underskrift sælgerfirma

Fra omkring 1. december blev jeg utrolig meget syg, hvilket indebar flere "hjemmedage", og som varede ca. 3 uger. Og i samtlige 3 uger var jeg nærmest en pest for familien. Jeg gik konstant med en enorm hovedpine og tålmodighedstærsklen var meget lille i denne periode.

I samme periode besluttede vi sammen med skolen at Casper skulle flyttes ud af klassen og fortsætte i en hjælpeklasse, hvor der maks. var 6 elever, men minimum 2 lærere til at tage sig af dem.

Allerede efter en uge kunne vi se og mærke resultatet af denne beslutning. Casper havde fået en hel anden hverdag og indlæringsmæssigt skete der pludselig også meget. Det var som om at han nu havde fået "arbejdsro".

Casper skulle i første omgang gå i denne klasse indtil sommeren. Så skulle det tages op igen, om der var behov for at fortsætte i hjælpeklassen.

Midt i december hentede Casper, Jesper og jeg et juletræ. I år ville vi ikke vente til sidst og dermed få en af grimmeste. Jeg vil sige det på den måde – det var ikke det pæneste man kunne tænke sig, men heller ikke det grimmeste.

I weekenden den 18-19. december snakkede jeg med Olsen og som kunne meddele mig at jobbet hos Abena Data endnu ikke var besat og han opfordrede mig til at ringe derned igen.

Ja – hvorfor ikke. Jeg kontaktede om mandagen Uffe og havde en god snak med ham, men desværre var Eriks viden ikke opdateret med det sidste. Der var fundet en person til jobbet.

Julen nærmede sig med hastige skridt men vi var også ved at være klar. Mor og far skulle komme og fejre jul sammen med os.

Den 24. december straks efter morgenmaden gik Casper, Jesper og jeg "ombord" i juletræet. Vi fik sat det på fod og så startede juletræspyntningen til den store guldmedalje. Vi hyggede os sammen og inden ret længe havde vi et nydeligt juletræ.

Imod traditionen besluttede vi at ligge gaverne ind under træet allerede inden middag. Jesper havde set hvor de lå og kunne næsten ikke udholde tanken om at de lå nede i det lille værelse. Og da så mor og far kom med deres gaver, ja så var der rigtig mange.

Til aftensmad fik vi god tradition dansk julemad bestående af and, gammeldags hvidkål, brunede kartofler og selvfølgelig mors gode sovs. Til dessert fik vi Ris Alamande, hvor Atchara var den heldige med hensyn til mandlen.

Derefter var der dans omkring juletræet efterfulgt af den store udpakning. Casper og Jesper skiftedes til at pakke ud og havde det enormt dejligt. Jeg tror alt i alt at alle var godt tilfredse med aftenens "høst", og umiddelbart var der ikke meget der skulle byttes.

Dagen efter kørte Casper og Jesper med mor og far hjem, hvor de skulle være nogle dage. Jeg skulle arbejde mellem jul og nytår og Atchara havde fri.

Nytårsaften gik stille og roligt, og efter aftensmaden gik vi en tur om til Noi og Rune for et par timer – der var alt for meget uro og kl. 23.30 fyrede vi raketterne af. Alle var godt trætte..

Året der gik

Ja år 2004 var alt i alt et sært år, hvor nok arbejdspladsen bidrog med 98 % af de største nederlag jeg nogensinde har måttet "hugge i mig". Fra at være "En virksomhedens mand" til at være "almindelig ansat" var et kæmpe spring på næsten alle fronter.

Men omvendt – jeg fik pludselig øjnene op for nogle af de problemer der var i virksomheden, men eftersom jeg faktisk også havde fået mundkurv på – kunne jeg kun se til, og derfor valgte jeg også min utrolige neutrale rolle / dagligdag hvor jeg ikke opholdt mig med de andre. Jeg fik nok nærmest prædikatet "Han er sgu da blevet sær" – men jeg vil sige - det var bevidst!

Til gengæld var 2004 også et år hvor jeg fik stor indflydelse på udviklingen af BFC Systemet. Jeg havde sammen med 5 andre lavet et oplæg til en større modernisering af Time-/Sags modulet. Jeg var nærmest blevet projektleder på denne opdatering. Og lige bortset fra den sidste uge inden frigivelsen, vil jeg sige at det var en kæmpe succes. Med hensyn til det sidste vil jeg sige at det havde jeg ingen indflydelse på – det var problemer i udviklingsafdelingen.

Det var også i 2004 at jeg blev udpeget til at skulle beskrive det nye kommende system, der skulle erstatte BFC Systemet og Visual Administration. En kæmpe udfordring, hvor vi i starten havde utrolig mange problemer.

Vi der skulle beskrive det nye system var Aase, Therese og jeg. Aase og jeg skulle kun deltage 50 % hver.

I december måned kunne jeg ikke længere "blot se til". Jeg meddelte Minna og Henrik at jeg frivilligt ville trække mig fra projektet. Der var alt for meget der ikke hang sammen og da det så også samtidigt var gået politik i projektet, ville jeg ikke længere være med. Dette betød efter mange "forhandlinger" at Aase trak sig fra projektet, og at Therese ikke længere skulle beskrive det nye system.

Jeg skulle beskrive det hele – hvilket var en kæmpe mundfuld. Men nu havde jeg chancen for at få sammenhæng i projektet – og jeg fik det.

Så jeg må nok indrømme at mit arbejde havde fyldt meget i min dagligdag i 2004.

Men ellers havde det været et ganske fornuftigt år, hvor jeg havde haft en god tur til Vietnam og Thailand og senere på året til Prag.

Låneomlægningen kunne jeg nu begynde at se virkelig havde haft sin gavnlige effekt. Vi fik "skåret" ca. 25.000,- kr. væk i renter pr. år og var nu meget mere frit stillet.

Sidst men ikke mindst var jeg utrolig glad for at vi havde fundet en løsning på Caspers skoleproblemer, og kunne nu kun håbe det bedste.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
6	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
6	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodia (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
(1)	Kina (grænsen)	
1	Vietnam	Hanoi
1	Tjekkiet	Prag
38	Lande	21 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air, Lufthansa, British Airways Sunair, Air Greenland, Icelandair, KLM, China Air, og Vietnam Airlines, og har sammenlagt ca. fløjet 239.135 km. (kontrolleret med diverse luftblade).